

БІЛЮТЕНЬ

Подєбрадєвської Секції Легії Української Націоналістичної.

ДО ВАС, УКРАЇНЦІ - НАЦІОНАЛІСТИ.

Зараз свідчить уже, що вже недалека година, коли під ударами пробудженого народу впаде влада ворожої окупації на Україні й перед нами постане актуальне питання про створення української держави, про збудовання Сувереної Соборної України.

Міжнародні політичні комбінації складаються сьогодні вже на користь української справи, але ми зможемо бути певні Визволення та Відродження нашої Батьківщини лише тоді, коли ми самі - українці, український народ виявить свою волю до державности, виявить свою державну й політичну життєздатність.

Можно сказати більш. Ніхто й ніщо не дасть нам Української Держави, коли, ми українці, самі не створимо її своїми українськими руками.

"Вірте лише самим собі, в вашу правду й у ваш меч. Не можете, ні, смієте нічого сподіватися від чужинців; коли покладаєте надію на них - ви дурні й нікчемники, каже борець за визволення Італії Мачіні".

Ця одна країна в світі невизволена без довгої праці, без підготовчої організації своїх громадян.

"Тисяча" Гарібальді, чеські і польські легіони, лавійські стрільці, міновські, "шодскори" - от де була реальна сила, що привела до визволення країни. І нам мало називатися українцями - треба ними стати - треба брати активну участь в визвольній боротьбі, брати участь в організаціях, що підготовлять ґрунт для цієї боротьби.

Сьогодні серед нас не сміє бути "безпартійних", не сміє бути неорганізованих. Бути сьогодні безпартійним - значить сказати що ти не здатний до самостійного державного політичного життя, що тобі треба опікуна: москаля, ляха або румуна.

Сьогодні соціаліст мусить іти до своїх партій, республіканець до своїх, гетьманець до своїх. Ти скажиш, що ти не любиш політиканства, що ти лише націоналіст і що лише в тому твоє "кредо".

Коли ти націоналіст, коли ти знаєш, що Визволення та Відродження Сувереної Соборної України може прийти лише в наслідок організованої боротьби, коли для своєї нації й держави ти готов не лише відмовитися від твоїх класових, партійних і особистих інтересів, але й готов віддати для них і за них своє життя, коли ти знаєш, що лише національна влада тверда в політиці і радикальна в соціальному життю дасть спокій та лад нашій країні, коли ти визнаєш що не абстрактні мрії соціалізму, демократизму і лібералізму, а регульована законом праця, суспільна дисципліна забезпечують свободу народу, спокій та працю в державі.

- Тоді твоє місце в рядах Легії Українських Націоналістів.

Пам'ятай про це, українське-націоналіст, пам'ятай що година визвольної боротьби наближається, пам'ятай що в майбутньому на запитання своїх синів та внуків: "що ти робив в час боротьби за Визволення України"

- ти мусиш відповісти: "я боровся за неї поруч з моїми братами-націоналістами. - Я був національним легіонером."

НАША ОРІЄНТАЦІЯ.

Сьогодні перед нами постає питання, яке хвилює всіх чесних, національно думачих українців - питання: з ким іти, яку вибирати "орієнтацію"? Ясно виражених "орієнтацій" сьогодні є декілько: на "радянську українізацію", на соціалістів, на "Гетьмана Скоропадського" на "Головного Отамана С. Петлюру" т. инш.

Зі всіх тих "орієнтацій", ми, націоналісти можемо брати під увагу лише дві орієнтації, поскільки вони з'являються національними і збудованими на позитивній державній праці, а не на комуністичних або соціалістичних експериментах влади.

Але і ті орієнтації не вдовольняють нас, не відповідають тому

тації не задовольняють нас по до самої збудови Верховної Влади: ми не можемо погодитись ні з формою "дідовної Трудової Монархії" Гетьмана Скоропадського "ні з "Республікансько-демократичною" політикою "Головного Отамана С. Петлюри".

Цей вождь, по нашому розумінню, мусить бути народнім героєм, мусить володіти високими моральними якостями, міцною волею і організа-торським хистом.

Бисновком із верного наведеного ми не сміємо й не маємо жадного морального права ні злитися з тим або іншим рухом, ні орієнтуватися на Берлін або Париж, - ми мусимо зостатися на нашому старому шляху, мусимо переводити в життя наші національні ідеали. группами

Це не значить, що ми мусимо боротися з тими жінками, які підпорядковують себе тим особам, навпаки ми мусимо йти з ними поруч, мусимо допомогати, їм у всіх тих випадках коли справа йде по спільному шляху Визволення та Визволення Нашої Батьківщини, але там де

"Думка — думкою, — а меч — мечом" — наше партійне гасло.

У нашу думку ми залишаємо вільною, а коли настане година бою за визволення нашої Батьківщини ми віддамо наш меч тому народньому героєві, який зуміє порушити національну справу з місця, який не словами, не відозвами та нарадами, а ділом, виявить свою моральну силу, свою волю та здібності.

ДЕКЛАРАЦІЯ ~~ТА ВІН~~ ~~З~~ ПЛАТФОРМИ ЛЕГІІ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ.

Над українським народом тяжить спадщина вікового чужинського поневолення, національного та культурного утиснення.

Найтяжчими наслідками цієї спадщини суть: низький ступінь національної свідомості, відсутність громадського та політичного виховання народніх мас та брак реальної національно-державної думки.

Завдяки цьому безпримірний патріотизм та самовідданість для національної ідеї кращих елементів українського народу, переважно його інтелігенції, — підпадали, шораз, шкідливому впливові поодиноких псевдо-патріотів, політичних демагогів та авантюристів, що скеровували ці стремління на шлях хатньої війни, яка потягала за собою руйну державного та приватного життя, — стягаючи на нас нарід шораз гірше поневолення.

Такий стан, зафіксований численними прикладами нашої трагічної минаування, свідчить про те, що самого визволення з чужинського поневолення мало, бо основною й категоричною передумовою незалежного державного життя мусить бути організація тих народніх кжи сил, на які

це життя може опиратися.

Такою силою на Україні може бути лише об'єднання всіх національно-свідомих та патріотично-успособлених елементів, перенятих ідей загально-національного інтересу.

Бояким проявом політичної боротьби, що потягають за собою руїну незалежного державного життя України та її пошматовання, — мусить бути покладений кінець.

Хто продовжує злочинну роботу винищення свого народу в інтересах чужинецького імперіалізму, — то є ворог українського народу.

Хто хоче провадити класову боротьбу шляхом хахаляжеских національного уярмлення, — той є ворог нації.

Легія Українських Націоналістів — організація надкласова: інтереси цілої нації вона ставить понад інтереси якої будь окремої класи, а інтереси власної держави — вище інтересів окремої політичної партії.

Нашим поворотом є кожний українець, що інтереси нації та держави ставить вище класових чи особистих інтересів.

Мета організації Легії.

Легія ставить своєю метою:

I. Організацію боротьби за повне визволення українського народу з чужинецького поневолення.

II. Утворення Незалежної Соборної Сувереної Української Держави в її етнографічних та державних межах.

III. Охорону національно-державної незалежності.

Політична платформа Легії.

I. Державний лад. Ми констатуємо, що: а/ українській нації, наразі, немає власної демократії в правдивому розумінні цього слова, а політичні партії, через загальну громадську недозрілість, не мають ґрунту в широких народніх масах, а їх діяльність, як ми це бачимо з досвіду, зводиться до демагогічної гри на низьких інстинктах народніх мас — а тому конституційний устрій держави, в сучасних умовах, — неможливий; б/ що жодна класова диктатура не забезпечує інтересів цілого народу та припускає пригноблення та висмоктування класом інших клас, а це викликає загострення політичної боротьби та загрожує існуванню самої держави.

А через це, єдиною можливою формою державного ладу, на початку, в нинішніх умовах може бути лише диктатура організованих українських патріотів-націоналістів, що має здійснюватися в особі того народнього вождя, який організує та довершить визволення українського народу. Цю диктатуру Легія підтримує всіма своїми силами та засобами.

II. Верховна Влада. Верховна влада України, в своїй чинності керується законами ухваленими представниками цілого українського народу; вона уможливує перехід до парламентарних форм державного ладу; вона повинна бути надкласовою та керуватися інтересами цілої нації та держави.

Державна влада та її органи добувають про забезпечення законності, спокою та ладу в державі, щоб забезпечити усі можливості для нормальної регульованої законами праці, на засадах приватної власності.

Державна влада та її органи не втручаються в класову та соціальну боротьбу, поки ця боротьба не загрожує народньому добробуту та державному ладу.

III. Внутрішня економічна політика. В своїй внутрішній, економічній політиці, державна влада добає про розвиток національної промисловості в межах національної можливості підкується організацією державного виробництва, підтримує кооперацію та інтенсивне сільське господарство.

IV. Земельне питання. Земельне питання мусить бути покладено в інтересах дрісного та середнього сільського господарства по принципу приватної власності, при чому держава мусить заохочуватися

інтенсифікацією сільського господарства.

У. Робітниче питання. Для вирішення робітничого питання держава влада забезпечує а/ радикально-фабрично-заводське законодавство, в/ соціальне забезпечення, с/ свободу професійних організацій та д/ колективний договір.

Знайдено
представник
Ваша Ком. т.
Леліт
Костя

БІЛЮТЕНЬ

Подєбрадєвської Секції Легії Української Націоналістичної.

ДО ВАС, УКРАЇНЦІ - НАЦІОНАЛІСТИ.

Зараз свідчить уже, що вже недалека година, коли під ударами пробудженого народу впаде влада ворожої окупації на Україні й перед нами постане актуальне питання про створення української держави, про збудовання Сувереної Соборної України.

Міжнародні політичні комбінації складаються сьогодні вже на користь української справи, але ми зможемо бути певні Визволення та Відродження нашої Батьківщини лише тоді, коли ми самі - українці, український народ виявить свою волю до державности, виявить свою державну й політичну життєздатність.

Можно сказати більш. Ніхто й ніщо не дасть нам Української Держави, коли ми українці, самі не створимо її своїми українськими руками.

"Вірте лише самим собі, в вашу правду й у ваш меч. Не можете, ні, смієте нічого сподіватися від чужинців; коли покладаєте надію на них - ви дурні й нікчемники, каже борець за визволення Італії Мачіні".

Ця одна країна в світі невизволена без довгої праці, без підготовчої організації своїх громадян.

"Тисяча" Гарібальді, чеські і польські легіони, лавійські стрільці, міновські, "шодскори" - от де була реальна сила, що привела до визволення країни. І нам мало називатися українцями - треба ними стати - треба брати активну участь в визвольній боротьбі, брати участь в організаціях, що підготовлять ґрунт для цієї боротьби.

Сьогодні серед нас не сміє бути "безпартійних", не сміє бути неорганізованих. Бути сьогодні безпартійним - значить сказати що ти не здатний до самостійного державного політичного життя, що тобі треба опікуна: москаля, ляха або румуна.

Сьогодні соціаліст мусить іти до своїх партій, республіканець до своїх, гетьманець до своїх. Ти скажиш, що ти не любиш політиканства, що ти лише націоналіст і що лише в тому твоє "кredo".

Коли ти націоналіст, коли ти знаєш, що Визволення та Відродження Сувереної Соборної України може прийти лише в наслідок організованої боротьби, коли для своєї нації й держави ти готов не лише відмовитися від твоїх класових, партійних і особистих інтересів, але й готов віддати для них і за них своє життя, коли ти знаєш, що лише національна влада тверда в політиці і радикальна в соціальному життю дасть спокій та лад нашій країні, коли ти визнаєш що не абстрактні мрії соціалізму, демократизму і лібералізму, а регульована законом праця, суспільна дисципліна забезпечують свободу народу, спокій та працю в державі.

- Тоді твоє місце в рядах Легії Українських Націоналістів.

Пам'ятай про це, українець-націоналіст, пам'ятай що година визвольної боротьби наближається, пам'ятай що в майбутньому на запитання своїх синів та внуків: "що ти робив в час боротьби за Визволення України"

- ти мусиш відповісти: "я боровся за неї поруч з моїми братами-націоналістами. - Я був національним легіонером."

НАША ОРІЄНТАЦІЯ.

Сьогодні перед нами постає питання, яке хвилює всіх чесних, національно думачих українців - питання: з ким іти, яку вибирати "орієнтацію"? Ясно виражених "орієнтацій" сьогодні є декілько: на "радянську українізацію", на соціалістів, на "Гетьмана Скоропадського" на "Головного Отамана С. Петлюру" т. инш.

Зі всіх тих "орієнтацій", ми, націоналісти можемо брати під увагу лише дві орієнтації, поскільки вони з'являються національними і збудованими на позитивній державній праці, а не на комуністичних або соціалістичних експериментах влади.

Але і ті орієнтації не вдовольняють нас, не відповідають тому

ідеалу Верховної Української Влади, який рисуємо ми, націоналісти; обидві ці орієнтації без сумніву національні, але обидві вимушені йти на компроміси з сусідами. —

Обидві ці орієнтації не задовольняють нас по до самої збудови Верховної Влади: ми не можемо погодитись ні з формою "дідиної Трудової Монархії" Гетьмана Скоропадського, ні з "Республікансько-демократичною" політикою "Головного Отамана" С. Петлюри.

Ми зостаємось на обраному нами шляху: — єдиною можливою формою державного ладу в нинішніх умовах, може бути лише диктатура організованих українських-патріотів-націоналістів, що має здійснюватись в особі того народнього вождя, який зорганізує та завершить Визволення Українського Народу.

Цей вождь, по нашому розумінню, мусить бути народнім Героєм, мусить володіти високими моральними якостями, міцною волею і організа-торським хистом.

Обидва рухи, який бачимо в нас, хочуть бути чистими, чисті партійні, а не народні, не з'єднані.

Висновком із всього наведеного ми не сміємо й не маємо жадного морального права ні злитися з тим або иным рухом, ні орієнтуватися на Берлін або Париж, — ми мусимо зостатися на нашому старому шляху, мусимо переводити в життя наші національні ідеали. Групами

Це не значить, що ми мусимо боротися з тими жесібжж, які підпорядкували собі тим особам, навпаки ми мусимо йти з ними поруч, мусимо допомогати їм у всіх тих випадках коли справа йде по спільному шляху Визволення та Відродження Нашої Батьківщини, але там

це діло йде про чисту партійну справу того або другого напрямку — нам з ними не по дорозі.

"Думка — думкою, — а меч — мечом" — наше партійне гасло.

У нашу думку ми залишаємо вільною, а коли настане година бою за Визволення Нашої Батьківщини ми віддамо наш меч тому народньому героєві, який зуміє порушити національну справу з місця, який не словами, не відозвами та нарадами, а ділом, виявить свою моральну силу, свою волю та здібності.

Платформа.

ДЕКЛАРАЦІЯ ~~ТА~~ ВІН ~~З~~ ПЛАТФОРМОЮ ЛЕГІІ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

I. Мотиви організації та її ідеологія.

Над українським народом тяжить спадщина вікового чужинського поневолення, національного та культурного утискування.

Найтяжчими наслідками цієї спадщини суть: низький ступінь національної свідомості, відсутність громадського та політичного виховання народніх мас та брак реальної національно-державної думки.

Завдяки цьому безпримірний патріотизм та самовідданість для національної ідеї кращих елементів українського народу, переважно його інтелігенції, — підпадали, пораз, шкідливому впливові поодиноких псевдо-патріотів, політичних демагогів та авантюристів, що скеровували ці стремління на шлях хатньої війни, яка потягала за собою руїну державного та приватного життя, — стягаючи на нас нарід пораз гірше поневолення.

Такий стан, зафіксований численими прикладами нашої трагічної минувшини, свідчить про те, що самого визволення з чужинського поневолення мало, бо основною й категоричною передумовою незалежного державного життя мусить бути організація тих народніх жж сил, на які

це життя може опиратися.

Такою силою на Україні може бути лише об'єднання всіх національно-свідомих та патріотично-успособлених елементів, перенятих ідей загально-національного інтересу.

Бояким проявом політичної боротьби, що потягають за собою руїну незалежного державного життя України та її пошматовання, — мусить бути покладений кінець.

Хто продовжує злочинну роботу винищення свого народу в інтересах чужинецького імперіалізму, — то є ворог українського народу.

Хто хоче провадити класову боротьбу шляхом хахаляжеских національного уярмлення, — той є ворог нації.

Легія Українських Націоналістів — організація надкласова: інтереси цілої нації вона ставить понад інтереси якої будь окремої класи, а інтереси власної держави — вище інтересів окремої політичної партії.

Нашим поворотом є кожний українець, що інтереси нації та держави ставить вище класових чи особистих інтересів.

Мета організації Легії.

Легія ставить своєю метою:

I. Організацію боротьби за повне визволення українського народу з чужинецького поневолення.

II. Утворення Незалежної Соборної Сувереної Української Держави в її етнографічних та державних межах.

III. Охорону національно-державної незалежності.

Політична платформа Легії.

I. Державний лад. Ми констатуємо, що: а/ українській нації, наразі, немає власної демократії в правдивому розумінні цього слова, а політичні партії, через загальну громадську недозрілість, не мають ґрунту в широких народніх масах, а їх діяльність, як ми це бачимо з досвіду, зводиться до демагогічної гри на низьких інстинктах народніх мас — а тому конституційний устрій держави, в сучасних умовах, — неможливий; б/ що жодна класова диктатура не забезпечує інтересів цілого народу та припускає пригноблення та висок пануючою класою інших клас, а це викликає загострення політичної боротьби та загрожує існуванню самої держави.

А через це, єдиною можливою формою державного ладу, на початку, в нинішніх умовах може бути лише диктатура організованих українських патріотів-націоналістів, що має здійснюватися в особі того народнього вождя, який zorganizує та довершить визволення українського народу. Цю диктатуру Легія підтримує всіма своїми силами та засобами.

II. Верховна Влада. Верховна влада України, в своїй чинності керується законами ухваленими представниками цілого українського народу; вона уможливіє перехід до парламентарних форм державного ладу; вона повинна бути надкласовою та керуватися інтересами цілої нації та держави.

Державна влада та її органи добувають про забезпечення законності, спокою та ладу в державі, щоб забезпечити усі можливості для нормальної регульованої законами праці, на засадах приватної власності.

Державна влада та її органи не втручаються в класову та соціальну боротьбу, поки ця боротьба не загрожує народньому добробуту та державному ладу.

III. Внутрішня економічна політика. В своїй внутрішній, економічній політиці, державна влада добає про розвиток національної промисловості в межах національної можливості підкується організацією державного виробництва, підтримує кооперацію та інтенсивне сільське господарство.

IV. Земельне питання. Земельне питання мусить бути поладане в інтересах дрісного та середнього сільського господарства по принципу приватної власності, при чому держава мусить заохочуватися

інтенсифікацією сільського господарства.

У. Робітниче питання. Для вирішення робітничого питання держава влада забезпечує а/ радикально-фабрично-заводське законодавство, в/ соціальне забезпечення, с/ свободу професійних організацій та д/ колективний договір.

Знайдено
представник
Ваша Ком-т
Леліт
Костя